

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2015. november hó 11. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az emberölés büntette miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2015. március hó 16. napján nyilvánosan kihirdetett **3.B.458/2013/90.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését **követő napon** bocsátható feltételes szabadságra.

A Bny.I/2/2014/6. tétel alatti fa erezetű bicska elkobzására vonatkozó rendelkezést **mellőzi**.

Kötelezi a vádlottat az első fokú eljárásban felmerült további 9.000,- (kilencezer) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott által 2012. december 15. napjától 2015. november 11. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be a kiszabott szabadságvesztésbe.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 5.000,- (ötezer) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat emberölés büntette [Btk. 160. § (1) bekezdés] miatt 11 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, egyben megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Elrendelte a Kecskeméti Városi Bíróság B.390/2009. számú ügyében kiszabott 8 hónap börtön végrehajtását.

Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az első fokú eljárásban felmerült 430.055,- forint

bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a vádlott jelentett be fellebbezést a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

Figyelemmel arra, hogy a három nap fenntartását követően a védő tudomásul vételről szóló nyilatkozatát (elsőfokú bírósági iratok 91. sorszám alatti utóirat) mely többes számban került megfogalmazásra, a vádlott nem írta alá, az a vádlott nyilatkozatának nem tekinthető. Ezért a vádlott által a törvényes határidőben benyújtott fellebbezés joghatályos.

A fellebbviteli főügyészség a tényállás helyesbítése és a bűnösségi körülmények kiegészítése mellett az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítélet tábla a fellebbezést nem ítélte alaposnak.

* * *

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával, hiánytalanul folytatta le. A vádlott által előterjesztett bizonyítási indítványt helyes indokokkal utasította el, azzal a másodfokú bíróság is egyetértett.

A főügyészség indítványozta annak megállapítást, hogy a sértett fejsérüléseivel kapcsolatosan indokolt lett volna a részletesebb igazságügyi orvosszakértői vizsgálat annak érdekében, hogy a különös kegyetlenséggel való elkövetés megállapítható vagy kizárható lehessen, annak ellenére, hogy csupán ennek megállapítására van lehetőség, mert a vádlott terhére fellebbezés bejelentésére nem került sor. Az ítélet tábla nem osztotta az ügyész ezen indítványát.

A vádlott terhére fellebbezés bejelentésére valóban nem került sor, ez azonban nem érinti azt, hogy a bíróságnak a törvényes minősítést kell megállapítania, csak a büntetés nem súlyosítható.

Ugyanakkor sem a vád nem tartalmazta ezt a minősítő körülményt, sem az ügyészség erre vonatkozóan bizonyítási indítványt nem terjesztett elő az elsőfokú eljárásban. Tekintettel arra, hogy ez, a vádlott terhére eső bizonyítás, erre a bíróság hivatalból nem köteles, így ügyészi indítvány hiányában az, hogy további szakértői bizonyításra nem került sor, nem róható az elsőfokú bíróság terhére.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékok alapján hiánytalan és megalapozott tényállást állapított meg.

Azt az ítélet tábla az iratok egybehangzó adatai, valamint a vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján - figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára - az alábbiak szerint pontosította, illetőleg kiegészítette:

A vádlott személyi körülményeire vonatkozóan kiegészíti a tényállást azzal, hogy a vádlott korábban többször agyvérzésen esett át, melynek következtében jobb lába lebénult, jelenleg csak botalal tud járni.

A vádlott a bűncselekmény elkövetését megbánta.

A tényállás 10. oldal utolsó sorából mellőzi a „az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint” mondatrészt, mert az ott tett megállapítás - a halál oka - a bíróság által megállapított tény, annak megjelölése, hogy erre mi alapján került sor az ítélet indokolásába tartozik.

Ezentúl a 11. oldal második bekezdését - mely a vádlott tudattartalmára vonatkozik - a jogi indokolásba utalja.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, a fenti kiegészítésekkel és pontosításokkal irányadó volt a másodfokú elbírálás során is.

A megalapozott tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére az elsőfokú bíróság és a cselekmény minősítése is törvényes.

A cselekmény minősítésével összefüggő álláspontját a törvényszék kimerítően részletezte, azzal az ítélet tábla is egyetértett.

Az 1978. évi IV. törvény és a Btk. 2. §-ának azonos rendelkezésére figyelemmel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az elbíráláskori törvény alkalmazása kedvezőbb elbírálást tesz lehetővé a vádlott számára.

Figyelemmel a cselekményre meghatározott speciális büntetési tételre - 5-15 évig terjedő szabadságvesztés - az elkövetéskori és az elbíráláskori Btk. generális minimumra vonatkozó rendelkezésének - 2 hónap, illetőleg 3 hónap - nincs jelentősége, hiszen a speciális minimum jelen esetben 5 év.

A bűnösségi körülményeket tekintve a részbeni beismerő vallomás bűnösségre is kiterjedő, hiszen csak az ilyen vallomás tekinthető enyhítő körülménynek. További enyhítő körülmény a vádlott betegsége, illetőleg a megbánása.

A büntetett előélet helyett a felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatti elkövetést értékelte súlyosító körülményként a másodfokú bíróság. További súlyosító körülmény az élet elleni bűncselekmények elszaporodottsága.

A főügyészési indítványtól eltérően nem értékelte súlyosító körülményként a másodfokú bíróság a különös kegyetlenséghez közeli elkövetési módot, mert az, eszközváltás mellett sem állapítható meg, figyelemmel arra, hogy egy szúrt sérülésre és több, de pontosan meg nem állapítható számú ütésre került sor. Az az egyenes szándékkal elkövetett, élet kioltásához szükséges mértéket nem haladta meg oly mértékben, hogy az súlyosító körülményként értékelhető lenne.

Az így helyesbített bűnösségi körülmények mellett az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott, a közép mértéket egy évvel meghaladó szabadságvesztés büntetés és 10 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés arányos, annak lényeges enyhítése nem indokolt.

Az első fokú ítélet feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezése nem a törvény szövegének megfelelő, ezért azt a másodfokú bíróság jelen határozatában pontosította.

A bűnjelek között a 6. tétel alatt nyilvántartott bicskával a vádlott öngyilkosságot kísérelt meg, tehát az nem az elkövetés eszköze, így azt elkobozni nem lehet. Egyébként az elsőfokú bíróság ugyanezen bicskáról úgy rendelkezett - helyesen - hogy annak lefoglalását megszüntette, és azt

megsemmisíteni rendelte. Ugyanakkor el is kobozta, ezért az utóbbi rendelkezést a másodfokú bíróság mellőzte.

A kifejezettenből következik, hogy az ítélőtábla a fellebbezést alaptalannak ítélte, azonban hivatalból eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a nyomozati iratok I/31. lapszám alatti határozata szerint a vádlott védelmével a nyomozás során további 9.000,- forint bűnügyi költség merült fel, amely a költségjegyzékbe nem került bejegyzésre, így arról az elsőfokú bíróság sem rendelkezett. Ezért az ítélőtábla annak megfizetésére kötelezte a vádlottat a Be. 338. § (1) bekezdése alapján.

Az előzetes fogvatartás beszámítása során a törvényszék nem tüntette fel dátumszerűen annak végső időpontját, ezért az ítélőtábla a 2012. december 15. napjától 2015. november 11. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számította be a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján.

A fellebbezési eljárásban a vádlott védelmével 5.000,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottat a másodfokú bíróság a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Szeged, 2015. november hó 11. napja

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.. Cserhádi Ágota sk.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.I.303/2015/5. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 3.B.458/2013/90. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2015. november 11.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke